

ഒ റസ്റ്റി ടോ.

മരംമീക്കാർമ്മേഖലാ മൗലിയിൽ മാരക
‘മരദന്തിത’ തനിൻ മഴവില്ല വീഞ്ഞകാിയി!...

കാമഹാച്ചർ,

കാർക്കാ. സി. കോശവൻ നായർ:

കെ.എസ്.പി.വും

കെ.എസ്.പി.വും
കെ.എസ്.പി.വും

THE EXPRESS PRINTING WORKS
KOTTAYAM.

[6 As.

1114.

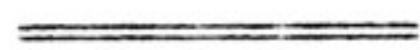
സിനിമാ പിന്നികൾ.

I	അഗ്രഭാസ്യം	[പാഠം]
II	അഗ്രഭാസ്യം	[ക്രാക്കു]
III	രൂപഭോട്ട്	[വാസ്തവിക്കണി]
IV	നൃഥാലികാത്രയം	[ദേഹം]
V	ഹാസ്യഭയം	[ഹാസ്യം]
VI	വൃഞ്ഞിരി	[പ്രാണം]
VII	വല്ലു	[വിശ്വാസത]
VIII	കബുളാൻ	[കാല്യാണി...കളവാൺ]
IX	പുവിന്റെ ശംഖസ്യം	[ക്രാക്കു]
X	വ്രാഹിനീവിധം	[ക്ഷാമക്ഷാമം]
XI	സുഖവാക്യം	[താരാട്ട്]
XII	അതാ നിൽക്കു	[ദേഹം]
XIII	ഫോറ്ക്കുഡ്	[ഹാസ്യം]

മുരു[ം]ഗ്രാമം.

ദിവംഗതയായ
വ ആരു ത ത വ റ ന.

വ്യാപാരഗോചരമത്ത്

ഈ വണ്ണക്കുടിയ്ക്ക് “വാതസല്പചൂർജ്ജം അവതാരിക്കുന്നതിൽനാം വദ്ധമായ ആദ്ധ്യാത്മകനായ ശ്രീമാൻ, സി. എസ്. രാമൻ നായർ ബി. എ.-ധ്യാട്” എന്നിയുള്ള കൃതജ്ഞന്താ!.....

ഈ “മദ്ദസ്തി”ത്തെ അഭിപ്രായംകൊണ്ട് മനോഹരമാക്കിത്തീർത്ത്, എൻ്റെ ആത്മകിരുമായ മി: റബി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായരാട്” എന്നിയുള്ള അദ്ദേഹി!.....

ഈ ട്രസ്റ്റുക്കുത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എന്ന സഹായിച്ചു റി. വി. എ. പിതാംബരങ്ങാട്” എന്നിയുള്ള കടപ്പാട്!.....

ഈ എഴുപിയ എദ്ദെയത്തിന്റെ “മദ്ദസ്തം” ലോകത്തിൽ ആക്കണ്ണിലും അല്ലോ ആന്നദാനം ചെയ്യാവേക്കിൽ എന്നിയുള്ള കൃതാത്മത!.....

പ്രഖ്യാതാവ്.

അഡിപ്പായം

ഈ “മരസ്സീതം” ദന്താദാനപ്രതലിന്റെ മരസ്സിൽനിന്നും കുറഞ്ഞാലും നിഃവിഷകമായാണ് ശിതളസ്സംവരിച്ചാണ്. എത്രം മരസ്സീതം മരതിൽ ലഭിച്ചു അനുനദിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, നിശ്ചയം!

വാസനാസുരഭിലധനയും ഒരു വൃദ്ധത്തെന്നാണ് പ്രദർശിക്കുന്നതും അഭ്യന്തരം സമജജീവിക്കുന്നതും സാമ്പത്തികവും മരസ്സീതിലെ ഭാരത കാവനയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും. തൊൻ നാശം വായിച്ചു, അസ്പദിച്ചു. ഈ “മരസ്സീതം” തൊൻ മറക്കക്കയില്ല.

മരതിലെ കവിതകളേ പ്രാഥാപദംവർച്ചുചെയ്യുന്നതും കാശിക്കാം. പുനിനീകരിക്കുന്ന വൃവിശ്വാസിന്റെ അഭ്യന്തരം സാമ്പത്തികവും അതിനെല്ലാ തുടക്കാശി പ്രാഥിശ്രായിക്കുക വൃന്നിക്കിഷ്ടാല്ല. അഭ്യന്തരാലീശാലും വിചിന്ന.

കേവലം പ്രതിനേഖവകുസ്താറും പ്രായമുള്ളതും ഒരു ബാലൻ്റെ പ്രമാണക്കും! അരാധതിശയിക്കും! അതും അഭിനന്ദിക്കും!!

മരക്കുടിയ്ക്കും തത്പരിപരകൾ, മരക്കുടിയ്ക്കും ശൈഖരാതിനിന്നും മരക്കുടിയ്ക്കും മരക്കുടിയ്ക്കും മരക്കുടിയ്ക്കും മരക്കുടിയ്ക്കും! ലാളിത്തമോഹരായ മരതിലെ കവന സുത്തങ്ങൾ അതുരെയും അനുനദിപ്പിക്കും!

II.

ഈ യുവന്റുഹിതൻ് അകമ്പളിത്തു് താൻ മംഗ
ഉമാശംസിക്കൻ. കൈരളിയുടെ കൈവിരലിൽ ഇനിയും
കനകമോതിരങ്ങൾ അണിയിക്കുമെന്ന് താൻ പ്രത്യാ
ശിക്കും.

വഴ്തക്കാട്,
16—4—1114. || 001. എൻ. ഗോപീനാഥൻ നായർ

അവതാരിക

ഗീരാൻ ക്രാദ്ധവൻ നായരവർക്കളുടെ “രജസ്ഥിതം” എന്ന ലഭ്യത്തി, സറുദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കെ അതിരായ സണ്ടോഷമുണ്ട്. ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട്, പുണ്ണത കൃതിക്കും ഒരവതാരിക എഴുതുകയെന്നതു് എനിക്കു് എററവും അഭേദാനഞ്ചകരായ ദശകാശമായി തോൻ കയറ്റുന്നു.

ഒ. നായർ കൗരാരതൈര തരണം ചെയ്തു് ഒപ്പുവന്ന ഉദ്ദേശ്യ അഭിഭ്വീകരിക്കുന്നതുണ്ട്. ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്കു്, ഭാവനാസ്വനാമായ ഒരു ലോകത്തെ മനോധക ത്വതിൽ പ്രതിശ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും, സ്വാധീനമായ ആസൂഡലോകത്തെ അധികരിച്ചു് ലഭിതക്കോരിളുന്നായഭാഷയിൽ ശാന്തം ചെയ്യുന്നതിനും, ഒ; നായർക്കു് കൈവന്ന കഴിവു്, സാഹാര്യവിഭ്രാംഘനത്തിനു പുറതേ, നേര സർപ്പികമായ ‘വാസന’ ഇതേപലവും ക്രിയാബന്ധനു് നിർവ്വിവാദമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉദ്ദേശം എത്തൽക്കാരണത്താൽ ഭാഷാഭിജ്ഞകളും സറുദയരാഖയർപ്പാത്മാവിപ്പിക്കുന്നതാണു് വിശ്വേഷിച്ചു് ചുറയേണ്ടല്ലോ. മട്ടാതെ “രജസ്ഥിതം”ത്തിന്റെ കാശാവു് രണ്ടുവർഷമായി എനിക്കു് എററവും അട്ടറ്റ പരിപായിക്കാൻ സംശയിപ്പാറുള്ളൂ, എന്റെ ഒരു പ്രിയ ശിഷ്ടന്മുടിയാണു്. ഈ ഒരാവിന്റെ സപ്തഭാരതിജ്ഞങ്ങൾ

II.

എന്നു ആദ്യമേ തന്നെ അക്കർഷിച്ചിരുന്നു. പാലസം
രിൽ സാരാജിങ്ങളിലും, നജീവാഡി പാതയിൽക്കൂടും
പ്രഭാവാ, സ്റ്റോറുകൾ എല്ലാം ഒരു ദശയിൽ ഒ
ബ് ദ അ 1 റു അലുവപ്പിച്ച് നാലുപ്പത്ര പെരുക്കം
കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യവരുത്താണ്. സംഗൈതസാഹിത്യം
ഒക്കും ഉള്ള അട്ടിശമ്പി, ഓദ്ദേശം, ശ്രദ്ധാലൈറ്റം
യും മാനോഭാസം, രൂട്ടുഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻമും മും ധനവാദിയും
പ്രത്യക്ഷിച്ചുപെട്ട കാണ്ണനാട്ടും ഇംഗ്ലീഷേരിഞ്ചേൾ എം
നിക്ക സൗകര്യം നൃപിക്കുന്നുണ്ട്.

അപ്പുത കൂതിക്കുവാനെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം
പ്രാഥമ്യരംബന്നുകൊണ്ടും ഒറ്റവി നാട്ടുവിജയത്തിൽക്കൂടും
അതിശാരല്ലെന്തോ പ്രാഥമ്യിക്കുന്നു. ദുര്വാസാഡി, ഒ
രു വാഡി അം ലാ വി കു എ നു സീ “ എ ഫോ ക
സന്തുഷ്ടിയും ഇരിപ്പിൽ നേരുവാക്കിക്കും കണി
ക്കേംബും കാണാതെ മാറ്റിക്കും കേരിയും കുറഞ്ഞു
രോദനം ചെയ്യും. എന്നാൽ അതിൽക്കൊന്നും ആഴമു
നായി കവിക്കിംഡും അടിച്ചുപെടുന്നില്ല. വിശ്വർ
തൊക്കു മോക്കത്തിക്കും നാലുപ്പത്രം കവിക്കുന്ന നയന
ങ്ങൾ ചുറവിൽക്കൊണ്ടു. അദ്ദുപ്പാദ്ദോ? ഇരിപ്പിൽ സ്വ
പ്രാഥമ്യരം ദേശത്തിലുണ്ടുമെന്നും, പ്രാഥമ്യത്തി
ലെ വസ്തുജാലങ്ങൾ നിശ്ചയമുണ്ടുമെന്നും. മരംപുജിവി
തത്തെ അവേംകും ദേശപ്രതാരം അവായുടെ ജീവി
തകിലിശ്ശേൾ “അലുക്കും” എന്ന ദ്രുക്കണിംഗ്രൂം ഉച്ച
ക്രൈച്ച് കൂതാത്തു അഭജാപ്പരാഡുണ്ട്. കവി നാഡാ
ക്കുന്നു. അതു എത്ര എല്ലുവായിക്കുന്ന എന്നു നോക്കു!

III.

“പെട്ടെന്ന മദ്ദി ഇന്തരു പോകേണ്ണ
 രാജിവിൽ ഉണ്ടിരിക്കേണ്ണോൾ
 നാളൂരാവിലെ താഴേ വീഴേണ്ണ
 എന്നണ്ണേൾ ഗുത്തരാട്ടേണ്ണോൾ!
 കൂട്ടുരുപ്പതിൽ ദൂനിൽ
 വിനാട്ടിനാ നീക്കപോളുകൾ!
 സ്ഥാപ്തകാഡിയാൽ ഹീരമെന്നോൻ
 പാരാഡ കുലതേണ്ണോൾ
 എന്തിനീവിധാനം ജീവിതം
 ഒരോക്കന്നായ് എന്ന രാക്കണോ?”

ക്രാതെ, “മല്ലേഖാട്ട്” “വസും” ഇത്രാദി കൃതി
 കൾ എറു അരുലോഹനാനുത്ഥാനിരിക്കണാ! അത്യന്തരേ
 ഒരു സഞ്ചാരാട്ടം ഫോലെ തന്നെ അഞ്ചലബള്ളിത്തും
 ഭാഷാശിതിയും “രജസ്ഥിത്”തെന്തെ രജാവർദ്ധനക്കിരുപ്പിയു
 ണണ്ട്. ഒരു കേരവേൾ നായക്ക് സകലവിധ ദാരുക
 ഔദ്ധം കൈവരാൻ ഇഗ്രീശപ്രതിന പ്രാത്മിക്കുക്കാനുള്ളൂ.

കോട്ടയം,
13—4—1114. } സി.എ.രാജീവായർ, ബി.എ-

ഒ ദാസി തം.

I. അരുത്തമ്പവന്യം.

[പാഠ]

ചാംക്രവദ്ധികാ പീയുഷധാരയിൽ
പാരിടമെങ്ങും മുണ്ടിനരയവെ;
സുന്ദരാരാമവേദിയിൽ വല്ലികൾ
മനമാക്കി ലാളുനമേൽക്കവെ;
കോമളുസുനകോരക രാജീകൾ
തുമനം വാനിൽ പുന്നിത്തുളിയവെ;
പിഞ്ചുപെപ്പത്താർൾ, സംഭ്രഹിതാ
പുണ്ണിരിത്രകിന്നിൽപ്പു സഹജരെ!
വാനിടത്തിലേയ്ക്കാതാഡിയിൽ സോക്കൈ
തോഴിയോട് പറക്കയായ് ബാലകൾ,
“അംഖവരത്തിൽ പറന്ന, പറന്ന തൊൻ
അംഖവിളിക്കിണ്ണും കൈവശമാക്കിട്ടും,
മീനാ,മീനാത്തിള്ളാക്കുന്ന താരക—
മുലുശമാട്ടുക്കളുാക്കൈയിട്ടത്തിട്ടും;
അരുയവ കൊണ്ടു തീരത്താരു സുന്ദര
ഹാരമിന്ന തൊൻ സോദരിക്കേക്കിടാം!”

എന്നതു കെട്ട ബാലിക ചൊല്ലിനാൾ
മദ്ദരം പരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിയം.
“എങ്ങിലിനാശാനാകാരേ”റാറ്റുന്ന്
ശൈലേന്നേ ഉടക്കിയെടുത്തതിൽ,
തക്കത്രാവാൽ “താൻ”രാജാനു ഒ -
ണ്ടക്കിട്ടണ്ണൻ വളരും തുന്നിടം;
നിന്മ്മയതു നൽകിടാമെന്നട
കണ്ണിലുണ്ണിയാം”.....പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുവൻ.

കൊച്ചുകെകകളുണ്ടായും പിടിയ്ക്കുവേ;
കൊച്ചുകളുകൾ തന്മിലിടയുവേ;

.....
.....
നിലവാനിലെ താരങ്ങളുംക്കയു -
മേരനേരം പരിപ്പിച്ചു വിനോദമായു!

* * * * *

പാരിജാത കണ്ണു മുക്കുടേ!
പാവനത്തൻ ദിവ്യത്വംതന്നുടെ!
ആത്മബന്ധമെ! നിശ്ചലസ്ഥാനമേ!
നീ ലസിക്കേ, വിജയിക്കേ മേൽക്കൂരേ!!

II. അറംതരായ്.

[കാകള]

അതുണ്ടായിരുന്നുവുണ്ടാൽ
സവാലിക്കിൽ കാവാടു കാറിക്കായോ.

ആ റംഗ—മാർക്കു, മാര്ക്കു, മാര്ക്കു—
മാരാമ, മിച്ചുപ്പു മോമ്പിപ്പുതിഞ്ചും.

അതുണ്ടാക്കാം റംഗത്തിലാണ് ഞാ—
നോമെന, നിന്നൊ യങ്ങാദ്ദുമായോ കണ്ടതും!

ചിന്തയാം ടുന്നുകും വായിച്ചിരിക്കാവേ;
ഹണ്ണ! നീഡാവഴിയാശിച്ചില്ലയോ?

എത്ര കുസുമങ്ങൾ ക്രൂപിനിൽ പാദത്തി—
ലെത്രനേരം ഭജിച്ച ക്രൂപകൈകളായ്.

“കാമിനീ! നിന്നുടെ കോരളുത്തുപരമും—
കാവുത്തിലാക്കാനുവദിച്ചിട്ടുംബോ?”

എന്നെന്നാൻ ചൊൽക്കാവേ; നിന്നുടെ കുള്ളുകൾ
മിന്നയ്പിണ്ടപോലെ യെന്നിൽ പതിഞ്ഞു, മാ!

ആ നോട്ടുമാ നോട്ടുമെന്നുടെ മേന്തിയിൽ
ഭോധാഭുക്കളുകും ചാത്താഡിയതില്ലയോ?

നീയ്ക്കാതെ, എന്നാത്തിരിഞ്ഞതാണ് നോക്കാതെ
നീക്കുയും പോകാവാൻ തോന്നായതെങ്ങനെ? . . . .

ഇന്നൊക്കീല്ലു നീ കനിയണ്ണ നീന്നട
സുവാദവിഗ്രഹമെന്ന കാണ്ടു താൻ!.....

* * * * *

കാണുന്ന കണ്ണിനു കർബ്ബൂരമാക്കാ-
മാണിക്കരത്തോമേ! കല്പകവൃക്ഷങ്ങളോമേ!
സാഹിതീദേവി തവ ദർശനോത്സക-
മീവിധമെന്തും കാത്തിരിക്കേണ്ടോ?.....

=====

III. മുസ്ലിം

[മുപ്പൻപ്പിണി]

പുലരി പുഞ്ചിരി പുഞ്ചവേ, വാനിടം
കലിതകാഞ്ചനകാറ്റി കലരവേ;
ങ്ങ ചെരുമുള്ള പുത്രരോധ് ധന്യരാധ്
ങ്ങ ചെരുമൊട്ടിലുതഭവിക്കരാധ്...!
രജനിയിൽ നീജ താവളും വിട്ടാൽ -
രജത താമീ മുസ്ലിയിൽ വിണ്ണതോ!!
ദിനകരനട കൈന്തുകണാജനം!
ജനനി വഴുതിന്ന് ലാളുനാജനം!!
ധവളവർഗ്ഗരാണേതിലും നീംലും
മനജ പിത്തമേ! പങ്കമേ! കാണ്ടക നീ!
വെള്ളാൽ ചെരു പേണ്ടകിടാവാണിവൾ
സുകൂതരഹാരണത്തിന് വെഡ രുഹാണിവൾ!...

* * * *

ങ്ങ സുജീവത പുസ്തകത്താളിലു-
ങ്ങായപുരം മരിച്ചുപുരം കാണ്ടി നാം.
വിടിക്കയായി കോരളകോരക്കം
ങ്ങ മരനാഫരപ്പുഞ്ചിരിയെന്നരോഡ്.
സുരജിലുതരരരിക്കവാൻ റായത്തിൽ
വിരവിലെത്തി സുരത്തിനാരികിലുാധ്.

അമരവദ്യനാം കാടുക കര്മ്മരലൻ
സരസസംഗ്രഹിത ലോലാനായെത്തന്നിനാൻ.

~~പ്രഭു~~ പ്രേമഗിതികൾ പാടിയീ-
വിടനവിടം വിടനാലില കാഴ്ചാരോ!
പരിമേളേ! പുണ്ണതാങ്ങന്നുധാരേ!
പരിലസിക്കേരോ നീ നിത്യരീഖിയും?...

* * * *

കംപിനമീക്കാഴ്ച കാണുവാൻ കണ്ണിന
കഴിയുകയില്ല കണ്ണടക്കാക്കണും!...

സകല സമ്പദരു സന്ധുർജ്ജനായെരുൻ
കാസുമരേ! നീന്തണ്ടിയിദശായിതേ!

ഒത്തവദ്ദില്ലിവർക്കിനൊന്നാരാനുഡം
കത്തണ്ണരാശിയാം ഭ്രാദരിയെന്നിയെ!

തലകനിഞ്ഞപോയ്, തന്റെടവും നണ്ണീ-
ചുലകിലീവിയും ജീവിതം ...ജീവിതം...!!

IV. സംശയികാര ഗ്രന്ഥം.

[കോക്ക്]

സാഹിത്യപ്രശ്നാവനം മുന്നോട്ട് തീർന്നുള്ളു എ!
മോഹനപുന്നങ്ങൾ ദുന്നാണും പൊഴിഞ്ഞതല്ലോ!
സാഹിതീവനാരകേ സ്വപ്നങ്ങൾ വിവരിച്ചു
“സാഹിത്യപ്രശ്നാവനകൾ” — സാഹിതീനവനീതം;
സാഹിത്യഭാതാവിന്റെ ഭല്പികാവലിക്കൊയ
മോഹനശിഖാമണിയായി വാണനായ ദേഹം.
കാലപശ്ചത്തോഹപാണിയിൽ പ്രിണ്ടതല്ലോ!
പാലവനം ചെങ്കും മേലിലില്ലുള്ളു നടക്കായോ...!”

ശ്രദ്ധാലവലക്കൊയ്യായ് — അതുതുതാനുയരായി
സാഹിത്യനാഡ്യനായ് ജീവിച്ച രാജുമുഹി;
കാവ്യക്കോറത്തിലെ പുല്ലുകളും മുല്ലാതാക്കാൻ
ഭ്രവിയും മേരിന സർപ്പസർപ്പസന്ധനാംശങ്ങൾ;
സ്വപ്നഭ്രംഗകാഞ്ഞപ്പുകൾക്കും. വി'ക്കാം സൂസംതൻ!
മാർക്കേഡനിനിയന്നും ജീവിതം നയിക്കവാൻ?

“കണ്ണലാ” കാത്താവിന്റെ ജീവനാം മുക്കരുംജുൾ
വിണ്ണലേപരന്നാത്തീടിശനിൽ ലയിച്ചുള്ളോ!
വിത്തുതക്കർത്താവിത്തം കൂത്തുവാൻ സാധിച്ചും
“തന്ത്രി”തന്റെ പ്രത്യേകതയും തന്ത്രിയും പോയോ!

പ്രോക്രോ! കേണാലും നീ-നെങ്ങിടി കേൾപ്പുണ്ടശാൻ
ഡോക്മെന്റീസിൽ വന്നിടാൻ നിനക്കേണ്ടു? ...

സന്താപപ്രാരംഭമായി താഴേക്കൊരേ! നാം

സന്തതം ചിന്തിയ്ക്കേണ “നഷ്ടഹ്ലികാര്യം”!

ഇനാവർ സ്പർഖത്തിലെ “സാഹിത്യപരിഷത്തിൽ”

ഒന്നിച്ചു്, പിൽക്കാലത്തെ കാഞ്ഞങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നണോ!!

മല്ലേഷ്ഠവാനിട വാഡിയം മോദിം
 മത്തുപ്പണ്ണങ്ങളിൽ തുടി, തുടി;
 സൗഖ്യകാശവന നിശ്ചിതം കിണ്ണമോ—
 നന്ന മോട്ടകി തുടങ്ങേ മോദേ!
 ദീര്ഘാവുളക്കിൽ ശാന്തിയാ ശാന്തിൽ
 ഫാലഭ്യം എന്നീൻ എന്നീടിനു!!
 ദാലേയ സന്ധിം എന്നീയ ശാന്തൻ
 സൈപ്രശ്നായ് എന്നേ താലോലിപ്പു!
 അങ്ങതാകേൾപ്പുണ്ണാനമ്മതൻ വാശല്യം
 തിങ്കുന്ന വാക്കുകൾ മനം മനം!!

* * * *

“രാമകൃഷ്ണാ! പ്രേരത്തിൽ വല്ലിയിൽ
 കാമ്പായുണ്ടായ പ്രിജ്യപൂഖേ!
 രാജുതൊരു രക്ഷിപ്പു നഞ്ചേ കാക്കു
 രാജനെ ഭക്ത്യാ നമസ്കരിക്കു.
 നിന്മക്കു പുണ്ണിച്ചുള്ള ക്രയേൽക്കക്കിൽ
 വിനാരായ് ലോകത്തിലുാരമില്ല!
 ആരഹിയും കാട്ടാത്ത കൈത്താർത്താൻ കാണക്ക്
 ഭാരതവസ്ത്രത്രഞ്ഞ ചെങ്ങാലുണ്ണോ?....

നീചനായ് പാപിങ്ങയ് നീ വളർന്നീടകിൽ
 മാറകളിവിതം തുന്നും കണ്ണത!
 ബാല്യത്തിൽ വിദ്യകളുഡ്രസിച്ചിട്ടെന്നു
 ബാല്യഭാണ്ഡാസാരണിലുകാലും!
 താങ്ങന്നു—ഈജുത്തിൽ ഒക്സിള്ലായ്, ദോശാവായ്
 തിംബം ചുണ്ണുത്തിൽ ചുരുചുണ്ണു!!
 ഭാലിനാൽ മാട്ട്‌കന മാനവാഹം നീ
 പാലിയും; സർവ്വാം ത്രാഹം വേണ്ടും!
 സ്നേഹത്തെ സ്നേഹമില്ല, കൊപ്പത്തെ വള്ളിക്കു!
 ദോശനാ! ഇംഗ്ലീഷ് ദക്ഷി വേണാ.
 എൻ മുലയുള്ളന താവകവക്കുത്താൽ
 നല്ലതേ ചൊല്ലാണു എല്ലാ നാളും!
 അഞ്ചാലു മക്കാവരോഹിഷ്വാം വള്ളാത്ത
 സൽക്കാസ്ത്രഭാഹം നീ ചെരുപ്പിടേണും!
 ശേഷനായ്, ദക്ഷതനായ്, മുച്ചതനായ് നിത്യവും
 സത്യത്തെപ്പാലിച്ച വാഴ്‌ക നീനാൾ
 എന്തിൽ നാൻ ധന്യരിൽ ധന്യരായ് തീന്തം ഹാ!
 പരാലിവാകകില്ലെന്നു ജീവം!

*

മാറുകാ മാതാഡോ! ഭാവഞ്ഞക മാനസം
 മാറുകിശാക്കു മറുത്തോക്കും.

അഞ്ചലുക്കിൽ ദേവിയെ സ്വാല്പമുള്ള
നാരിക്കണികൾ ജനിക്കണ്ടുകൂടിൽ
“സിതാ”റ്റാ എഞ്ചോ താഹാ വേദിക്കിൽ
ഈ വിധം ഒപ്പമെല്ലാ വിവിധങ്ങളാണ്:
അനുഭാക്ത ജീവിതം ജീവിത രാധാകൃഷ്ണ
നിസ്സീരു സന്ദര്ഭത്തിൽ ക്രോജയരാ!!

VI. ഉത്തരി.

[പാഠ]

എങ്കിലും പുണ്യമീറി തുകന്തു
ഹാ! സോദർന്നു ശ്രോദ്ധയോ നീ സദാ?
ചുവയ്വരുടികാ നൃഷ്ടിക്കിൽ ശിഷ്ടമായ്—
വന്ന സുന്ദര ശ്രോദ്ധയെ തർക്കിച്ചുനം
മാനഷാനന്മാക്കിയ സോദർ—
നുനമേന്നിയേ നൽകിയോ പത്രജൻ?....
സ്നേഹിതക്ക് കൊടുക്കവാനത്തെ
മോഹനദാന സാധനം നീ ശ്രദ്ധേ!
എത്ര ശത്രുവും മിത്രമായ് മാറിടം,
എത്ര വേദവും മോദമായ് തീർന്നിടം;
എത്ര കോപവും പിന്നവാങ്ങി നീനാിടം,
എത്ര മാനസ വജ്രവുമാർത്തമാം;
അതുനേരും വിലോന നീ നൽകനം
ചെയ്കയേവണ്ണ സർവ്വം ശ്രദ്ധപ്രദം!!....

* * * *

എക്കിലും തവ നൽകന വേളയിൽ
പ്രകാശമായ വസ്തും ധരിഞ്ഞാലുാ!
ഒങ്ങയുണ്ടാകമെത്ര മനസ്സിലും
തങ്ങശ്രോദ്ധ കൂക്കിതമാക്കിയിൽ.

പങ്ങളെട്ട് തുച്ഛയു പെറ്റുകിൽ;
വന്നാജാക്കിരാർ പുണ്ണിരി തുക്കിൽ;
ഷട്ട് പാലേറ്റുന സ്വർഗ്ഗലോക സൗഖ്യരായ്,
തിള്ളക്കാമുക ചിത്രങ്ങു ധന്യരായ്!
ഹാസ്യരായി പുറപ്പെട്ട പുണ്ണിരി
ഭാസുരമെന്ന ജല്ലിപ്പു കാടുകൾ!!!...

.....

ശാന്ത ശ്രദ്ധപ്രത വരുന്നീകേ! പുണ്ണിരി!
ചിന്തയാം കൃഷ്ണരാജം വജനാനിതാ.
അർഭകാസ്യത്തിലെന്നപോലെപ്പൊഴിഞ്ഞം
നീഡ്ര'കളുക്കരായ് വാഴക തൈഡൈൻിൽ!;...

=====

സുപ്രീത വൈദ്യവിനെ മർത്തുന്നു
ബുത കെയ്യു രൂദവസ്ത്രവണ്ണയേ!
ഹാ! തങ്ങാത്തഭവ നിന്തുണ്ടാക്കുമോ—
ബോധരി നെന്തില്ല തെള്ളേ.

2

കാന്തമായ തവ മേനീയിക്കലാ—
നൊരു, എങ്ങനെകലം പുരണ്ടിനോ?
മരണ തങ്ങാസദ്ധരം മനഷ്യർത്ത—
നന്നരംഗരു മെറ്റ പ്രക്ഷിലം!!

3

വാരി കൊണ്ടുകൂട്ടുകീഴക്കിൽ ഭവാൻ
ക്ഷീരമേന്നപടി ശ്രദ്ധായീഴ്വം.
പാരിലുള്ളവില വാരിയീജലം
ഫോര, മർത്തുഹ്രദയം തെളിക്കവാൻ!!

VIII. കണ്ണമരം.

[കല്യാണി...]

വാനിടവാടിയിലൊരായിരു പുകൾ വിരീ-
ശതാനദത്രംഡിലുരായ് തിളങ്ങി നിന്ന.

പുഞ്ചിരി പൊച്ചിക്കുന്നോരാനന്ന താഴുത്തി മദ-
മഞ്ചിതൃപരിക്കുറൽ പുറകിലാക്കി;

സുന്ദരമുള്ളക്കവാനോടിയണംതീടിന്തു
സോമനാം കാമിന്നിയാൾ ഗഡന്ത്രവിൽ!

മദിരം വെടി, സ്ത്രീകൾ ക്രമിക്കുരിയാതെ
യണംതാനാരാധത്തിലുണ്ടായു മദം.

ശോഹനവാടിയുടെ സൗദർജ്ജമുഖമയിൽ
രാമക്കഥാനസമ്പദലിജതുപോയി.

സൗരഭ്രാഷ്ട്രപാരിയാക്കിയ ഉദാനില-
ദനാരോന്നാൻ കർണ്ണമുള്ളിൽ പ്രാജ്ഞത്തന്ന.

രാക്ഷയിൽ ക്രക്കിടനാ-രാവും പക്തിയായി
പുക്കളും നിദ്രയിലായ് മഹങ്ങിനിന്നം.

നിറ്റംബുദ്ധേബി തന്നെ നാംനാരംഗത്തിക്ക-
ലേക്കാഡൈത്രുനേര മിയന്ന, കൂട്ടം!

ദ്രുക്കിലും തക്കത്തിനെക്കണ്ണിലും, സംശയിച്ചു
ശ്രാവിച്ചു, വീട്ടിലേയ്ക്കു തീരിക്കുയായ് തോൻ.

പൊട്ടുന്നാൻ കുന്നുകുളു പൊത്തിപ്പിടിച്ചിതാരോ-
പൊട്ടിച്ചുണ്ടിച്ചു, തോനം തിരിതുന്നോക്കി.

മാനകവിക്കാരങ്ങൾ—മാനകവിച്വാരങ്ങൾ
 തുമയു വാൻ, വാൻ തുള്ളപിനിന!
 കണ്ണഭാൻ സഞ്ചരംത്തിൽ നഹലപീപ്പിന
 കണ്ണഭാൻ ആനന്ദത്തിൽ വസന്നകാലം!!
 പേദങ്ങളോഴിഞ്ഞംഗൻ കാര്യക്കൾ റിക്സിച്ചു
 ദേവിതൽ കടക്കുത്തിൽ കലവന്നാണ്ടി
 അയിരും മുകുളുകൾ ചുഡിൽ പകർന്താണി, തൊന്തോ
 ഭാവനാലോകത്തും പറന്നപ്പോയി.
 “ധന്യധന്യനായ്” തീരുന്നു, ഒലിലുജീവിയത്തിൽ
 ധന്യനാക്കീട്”കൊന്ന പറത്തുപോയി....!!

* * * * *

കാമിനീ! കാവ്രജോലേ! പിന്തിതവിന്നാമണീ!
 കാമരുപിനീ! നിത്യം കനിഞ്ഞിടേം!
 ഓമനേ! സന്നാതന സദ്ധാരണ സദായകീ!
 പ്രേമമേ! മലക്കാവിലണഞ്ഞിടേം.
 സന്താപവന്നിയിൽ നിന്നോറണും മറിയാതെ
 സന്താഷ്ടാരുതം നൽകു, കവനമാതേ!!

IX. ഒരുവിഭാഗത്ത് രഹസ്യം. [കാകള്]

“കേവലാനും പുന്നങ്ങൾ കണ്ട് മരിൽക്കുന്ന
ഒരാറുന്ന സൃഷ്ടി! നീണാൽ ദാസിക്കുന്നീ!
എന്തും ചിന്തിച്ചു സംശയമുണ്ടില്ല
സംശയാശ സിന്ധുവിൽ ദുഃഖനിതോദ്ദേശം?”
എല്ലവും ഞാനിംഗം ചോദിച്ചു നേരുവു
ചോല്ലിനാൽ രോസയി ലുണ്ടാക്കുവാരു സുമം:—
“അഞ്ചലുാ! കരയക്കു! ഞാൻ കരയക്കു എം!
ചോദിച്ചു, മാനസം വേക്കു മാനശാ!
എക്കിലും സംശയാശ വരിന്നുപറ്റി കാട്ടി ഞാൻ
ചുണ്ടിരിച്ചുങ്ങുന്ന നിൽക്കുണ്ടെന്നും.
കാർഡകിൽ വാവിട്ട് കേരുന്നതിൽ ഉന്നു
ഈരിവിൽ കാട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതില്ലോ?
അതും, ഇലോട് രോതുകില്ലേനീയും ഞാൻ
ആ രഹസ്യം ഭോഗോട് പറഞ്ഞിട്ടാം!
സുദാരാക്കാം യാഹാവേദിയിൽ
ഒന്ന് ഞാൻ മരം പ്രാഥിസ്തുവ് തിന്നിതു.
അതുന്നു ഇന്തിര രാധിക്കുന്ന ഞാൻ,
സൃഷ്ടിയിൽ റാണിയായിരുന്ന ഞാൻ!!
കാപ്പട്ട് ഒരുംകൂടു തെള്ളനാരിഞ്ഞതിലു

◎

താപക്കാട്ടം തീരിൽ മാനസം വെന്നില.
 എന്നെത സൗര്യരൂപിക്ഷിപ്പ് ഒറ്റവേ
 സുദരശാധാര ശ്രദ്ധപദം വനിത.
 അക്കിശാഖിം ദ്രോഗസ്പദങ്ങളാൽ
 കാര്യായ് ശിനികൾ പ്രാഥിക്കാനുകൾ!
 മാർക്കളിവിതാ ധന്യാധാരനോർത്ത്
 തുമ്മുട്ടുന്നുപുജ്ഞി നാൻ, നാഡേ!
 ഒക്കേരെ ദാദാൾ ഒരിപ്പ് വാണികിലും
 കാസ്തുരേ! ചെട്ടുനു ചൊയ്യേം കാര്യമലൾ!
 കാശാരാറില്ലതിൽ പ്രിനൈനീവരെ
 കേരാകേരാന്തേ! കഴിക്കുന്ന ജീവിതം.
 വാനിടത്തിക്കാൽ ചാന്നപോരീടിവാൻ
 സൃഷ്ടികൾ പ്രക്ഷോഭേകായ് ക കാശാം;
 മാനസ വോരനെ കണ്ട പ്രിയിയുണ്ടാൻ
 തുനെനീകിനാസാഖ്യായ് തീർന്നിത.
 ജീവിതം തുന്നായ്...അതശേ വിഹീനമായ
 ഇവിധം ജീവിതം പ്രൂഢപ്രഭാവമോ?"

എറാളിനീഡിമുഖ സാഹിത്യ ജീവിക്കു
 ദോക്കാൻ തുട്ടണ്ണുമാരണ്ണ?
 മാർക്കതാപ ജീവിത ഗുഹ
 വായിച്ചേരുന്നിൽ നേരവും!
 ഏതാലുംതിൽ ഒരു ശ്രദ്ധാലൈല
 അക്കംഭരണ്ണ—“അനുസ്ഥം.”
 ബുദ്ധിശാലിക്കാം ഗ്രന്ഥകാരനി—
 നൊല്ലിതിൽ തെരു പററിയോ?
 ലോകജീവിതം ദോക്കേംതുംതിൽ,
 മിശ്രമാണന്നിരിയ്ക്കിൽ
 ദോക്കാലുത്തിലുലുംതും—
 ദീര്ഘക്കിയ്ക്കും ലഭിക്കണം!!
 തോഷാപ്രീയുഷ ഭാജനമോന്നാി—
 നൊന്നിലും തുള്ളുവീടിന്നാം!!
 വെണ്ട; മാഡാജീവിതമോരു
 സപ്രകാരമാത്രമാണോക്കണം!!...
 പെട്ടു ഉണ്ടി ഉണ്ടാവുപാടേക്കാഡ
 മാരിവിൽ എന്നുവിരിക്കുന്നോൾ;
 നാഞ്ഞ റാവിലെ താഴേ വീഴേണ്ട
 എന്നുണ്ടെങ്കിൽ മുത്തമാടുന്നോൾ;

കൂട്ടു തു തു തു തു തു
ചാനിനു നീരുപ്പായുകൾ;
സുരുകാന്തിയിൽ ഹീരേമനാദ്വാര
വാരമാട കുലായോൾ;
വറുതിനിവിധാന്തർ ജീവിതം
ശോകസഹ്യർഹമാക്കണം?...

താങ്ങുലടക്കിലേത്തി—സൗംഗൾ^{ഡാ}
പാരിടം ചുംബം വരുത്ത.

അടിയില്ലാലിലുന്നോളു—കിളി
പാടിയില്ലാട്ടേറെ നേരം!
അമുഖം എന്തുംമുഖങ്ങൾ—വാനി
ലഭിതചിത്രരായ് നിന്ന.

അങ്ങോരു യൗരൂന്യക്കൽ—കരിം
കല്പിനെക്കീഴനു ശേഷൻ!"
ജീവിതനേപ്പാരിലെ ദേഹം—ധനം
നേരുന്നതില്ലെന്നു ശേരും!!

ഗോദനേന്നെന്നായ തീയോ—ലോക
ജീവിതമെന്നായ പ്രേയോ?...

ഉരിപ്പു നന്താനംഘം—സത്ര
സപാതന്ത്രശാനത്തിൽ ഭൂം!
കാപ്പകാളിയ സർപ്പം—താപ
കോപങ്ങൾ പൊങ്കുന്ന ഗത്തം!...

യുവനമെന്നായ ശല്പം—മർത്ത
ജീവിതമെന്നായ ഭൂം?
അയയ്ക്കും നീനീ ഞാൻ കോരി—വന്ന
വാർഡക്കുരുന്നിലങ്ങേരി.

* * * *

പ്രഖ്യാസമീറോക്കായും--രവി
നിശ്ചലനായങ്കു ചായും!
നിത്രതനാങ്കത്തിലെത്തി--ജീവ
ജാലങ്ങളേപ്പാം സുവിജ്ഞാം!!
വാനിടനോടയിലേണ്ടാ--താര
മാനിനീമാശങ്കു തിങ്കം!!
എന്നെങ്കിലും സപ്രദീപം--അങ്ങി
ക്കുന്ന മറയുമെങ്ങാണോ? . . .

പ്രഖ്യാപിക്കിരോക്കായും—രഹി
നിശ്ചലനായങ്കു താജും!
നിത്രതനാക്കത്തിലെത്തി—ജീവ
ജാലങ്ങളും സുവിജ്ഞും!
വാനിടരോടയിലേജ്ഞും—താര
മാനിനിമാശങ്കു തിങ്കും!!
എന്നെങ്കിലും സ്വന്തനം—അങ്ങി
ക്കുന്ന മറ്റൊരുണ്ടോവോ? ...

XII. അതാനില്ല!

[കോക്ക.]

ഓമനയതാനിൽ, യിക്കാട്ടിനാഡിലായ്
കാര്യസ്ഥ സദാനാദദായകി, ഉള്ളഭ്രംശസി.
കാലിക്ക ചന്ദ്രിക്കുന്നാക്കാൻ വന്നതിനാൽ
മണ്ണകുലങ്കു തെയ്യ് സാഹാരു വിശദിപ്പേ!!
മറ്റൊരു രണ്ടുവർഷിലായ് ഹോക്കൻ,

അവരെല്ലാം

അദ്വിവ്യസ്ഥാഗയിൽ നിന്മുപം ദ്രവിക്കുന്നു.
ഈ ജീവജാലങ്ങളും സുഖരിക്കുന്നു—
സേവയും വസന്നയും താന്ത്രികതീയും!!
നാൾക്കുന്നാളുവന്നോട് താന്നിങ്ങനെടുക്കുന്നു
വേൾഡേന്നായുമാണ്, അനു താന്ത്രികതാത്മനാം
പല്ലവരുദ്ധലും വക്ഷിപ്പിൽ പ്രത്യേപാളേൻ
മേനിയും അറിയാതെ വേരാനായ് മാറിപ്പോകും?
മുണ്ണുയാ നാനാസ്ഥാന പുണ്ണമീഡമും വിച്ചി
നിന്നും മുണ്ണുയാ സുഖരാജാവായ് നിലകൊള്ളും!
ചുഴും കാവിരന്നോരു കാനന്നു നാഡേഞ്ഞു
കണ്ണുകണ്ണാനാറിച്ചു യാത്രാഞ്ഞ തുടങ്ങും!!
മറ്റൊരുപുണ്ണാം കടകകൾ നിർവ്വാരിക്കുന്നു, പിന്നു
മുണ്ണുയാമോരുത്തുപേണു -- ത്രിശാമംബനിയേണു

“കല്പരാജം”-കല്പരാജമായ “തീരംമുതിലെന്നാിൽ
തെല്ലും അപ്രാധാരം അന്യരാഖ്യാപിയ്ക്കാലുാ!
വൈവാഹകമായിട്ടും കഴിഞ്ഞാണബാനവർക്കളും
ഒരാറന്നമുഖ്യത്വാഭ്യുഡ്യാനാ പോയിട്ടും, ദുരം!
തുരയുംവാരിശുനോശപ്രദേശത്തെ റാഡി-
പോതകിലുണ്ടാൻ-ബുദ്ധിയേറുപേര് കരണ്ടാലും.
പ്രോക്രോ! വരു തെല്ലും ഭീതിപൂണ്ടിരിയ്ക്കാലേ
നാകത്തിലെത്തിരുഡാ ഉണ്ടായ കല്പരാജത്തായ!

നാം തിരിക്കുവിൽക്കു ചിത്രമേടിക്കാലു
ദോഡം പീതാരിൽ ഘട്ടപ്രിയാലുയ്
“ബഹുവി” ദുരം വാചിയും ദാഹ എം
ദോഡാതാവം നായുള്ളി “തുമുടി”
മുള്ളതെന്നുള്ളിയും “തുമുടാ ദിക്കും”
കൊള്ളിവിള്ളു ദോഡാതാ “കണം”
നും “കയിലിക്ക്” കുളകളുണ്ടാ ദിനാർ
ദോഡു “കാഡാനം” കീഴ്ത്തിയും നായ
“വാഴുക്കു” ദൂരിക്കു ദൂരിക്കു നിന്മ
“കാവുള്ളത്” തനാലുക്കിനുള്ളി
“കൈ സീ” ദൂരാതാ “സുരോനിതരു” താരു
ദാസരാക്കിനാൻ ദീപാവലി.
“തുള്ളി” ദുരിക്കു വന്നുന്നു കാവിക്ക
ദേഹം ദുരിക്കു നാം “താരം ദാരു”
“വാം തിരുവാതുനാം” ദശിനായും നിന്മ
ശേഖപനിയും ദൃജാൻ ദേഹം താരു
ദാസരാക്കിതുങ്കുതുവനാം;

കേരളത്തുമാരിൽ നാഡം ജപിയ്ക്കുന്ന
 “ഈ, വി.” എം എസ്യൂണാറിത്രും കുൾക്കു
 നാഡിൽക്കുണ്ടാം ദേവിയെ കാണാൻ കഴാർ
 ദേഹത്തായ് മുട്ടുകെടു താണ്ടാൻ!...
 എംഗലോറു സൗഖ്യാധിക-വകുപ്പുക്കും കൊണ്ടുവെ
 റബ്ബ! താൻ... പേരുടെനുണ്ടോരുണ്ടാൻ!...

